

पूर्वार्धविकलत्वाद्दिगुण एव यागो भवेत् . कथम् . द्यवदानस्यैव यागार्थवपन्ने
तस्य विनष्टत्वाद्वशिष्टस्यायागार्थत्वात् . समस्तपुरोडाशस्य यागार्थत्वेऽपि द्यव-
दाननाशेन तस्य विकलत्वात् . न चासौ यागो विगुण इष्यते . तस्माद्विरक्त-
रमेवोत्पाद्यमुद्धृतद्यवदाननाशे . इति प्राप्तः आह .

न पूर्वशेषात् ॥ २ ॥ यदुक्तम् अवत्तनाशेऽन्यदुत्पादनीयमिति तन्न
किं तु पूर्वशेषात् पूर्वस्यैवावशिष्टस्य हविषः शेषात्पुनरवदेयम् । कुतः वि-
नष्टेऽपि द्यवदाने पुनर्मध्यपूर्वार्धसम्भवात् . तावन्मात्रस्य च शास्त्रार्थत्वात् . पुरो-
डाशस्य यौ मध्यपूर्वार्धावयवौ तदपादानकं तदवयवभूतमवदानद्वयं यागसाध-
नम् १) . नष्टे च मध्ये पूर्वार्धावयविनि पूर्वसकलद्वये पुरोडाशे यौ मध्यावयवः
पूर्वार्धावयवश्चावदानापादानभूतः . स एवावदानापेक्षयावयवी . तस्मिन्नवदा-
नोद्धरणेन विनष्टेऽपि मध्यान्तरस्य पूर्वार्धान्तरस्य चावदानद्वयोपलक्षणत्वेन वि-
द्यमानत्वात्तत एव पुनरवदेयम् । ननु कृत्स्नस्य मध्यपूर्वार्धेऽवदेयम् २) न विक-
लस्येति चेत् . तन्न . कुतो ऽशास्त्रार्थत्वात् . मध्यादवद्यतीत्येतावदेव श्रूयते
न तु सकलस्य सकलपुरोडाशस्य ३) मध्यादिति । तस्मात्पूर्वशेषादेवावदेयम् ।

अचोदितत्वाच्च ॥ ३ ॥ किं च अवत्तद्यवदाननाशे अन्यद्विरुत्पादनी-
यमित्येवमचोदितत्वात् कुत्राप्यविहितत्वात् पूर्वशेषादेवावदेयम् ।

स्विष्टकृद्वदानुपूर्वयोगात् ॥ ४ ॥ अपि च शेषादवदीयमाने तद्विः
स्विष्टकृद्वदति . स्विष्टकृदस्यास्तीति स्विष्टकृद्वत् । अन्यस्मिन्द्विष्युत्पादिते तु
इदं पूर्वहविः स्विष्टकृद्वन्न भवति . न हि तदा ततः स्विष्टकृदर्थमप्यवदानं गृह्यते
किंतु नूतनोत्पादितादेव । कुतः . आनुपूर्वयोगात् यतः स्विष्टकृदवदानस्यानु-
पूर्वयोगः क्रमयोगोऽस्ति . प्रधानावदानानन्तरं हि ततः स्विष्टकृदर्थमवदानं
भवति . यदि च प्रधानावदानमेव ४) पूर्वस्मान्न गृह्यते . स्विष्टकृदर्थमपि ततो
न गृह्यते . ततः पूर्वस्य हविष उत्पत्तिर्व्यर्थैव स्यात् . शेषात्तु प्रधानार्थेऽवदीय-
माने स्विष्टकृदर्थमपि ततोऽवदीयतः एवेति पूर्वहविः स्विष्टकृद्वदतितीति पूर्वपक्षे
गुणः । अथोक्तमेव सिद्धान्तं दृढयति .

१) ० धन २. धनः २. २) ? ० धेऽवदेये २. ३) ? सकलस्यासकलपुरोडा २. ४) प्र-
दाना २.